

**"Mijn lieve Mama deed ook niets buitengewoons in haar uiterlijk leven."
"Zij leefde van mijn eeuwige Hartslag, en Ik leefde van haar moederlijke Hartslag."**

(...) "Mijn dochter,
Wat je denkt laat zien hoe je zonder je Jezus niets dan onzin kan denken en zeggen.

Mijn lieve Mama deed ook niets buitengewoons in Haar uiterlijke leven.
Meer nog, blijkbaar deed Zij minder dan anderen.
Zij verlaagde Zich tot de gewoonste handelingen van het leven:
Ze spon, naaide, veegde, stak het vuur aan...

Wie zou ooit gedacht hebben dat Zij de Moeder van God was?

Haar uiterlijke daden wezen daar niet op.

En toen Zij Mij in haar Schoot droeg, en het Eeuwige Woord in Haar was, kreeg
- elk van haar bewegingen
- elk van haar menselijke handelingen,
de aanbidding van de gehele schepping.

Zij gaf het leven en hield alle schepselen in stand:

- de zon was van haar afhankelijk om haar licht en warmte te kunnen geven,
- de aarde, voor de ontwikkeling van het leven van de planten.

Alles draaide rond Haar.

Hemel en aarde waren afhankelijk van elk van haar daden.

Maar, wie zag iets? Niemand.

Al haar Grootheid, Kracht en Heiligheid, en de immense zeeën van alle Goeds die zij tevoorschijn bracht, bevonden zich in haar innerlijk .

Elk van haar hartslagen, ademhalingen, gedachten, woorden,
- was intiem verbonden met haar Schepper.

Er waren onophoudelijke verbindingsstromen tussen God en Haar:

Zij ontving en gaf.

Niets kwam van haar voort dat Haar Schepper niet trof,

En er was niets dat van Hem uitging dat haar niet trof.

Deze stromen verruimden Haar, verhieven Haar, en deden Haar alles overtreffen.

Maar niemand zag iets. Ik alleen, Haar God en Zoon, wist alles.

Er was een zo sterke verbinding tussen mijn Mama en ik,

- dat **haar hartslag in de Mijne was, en de Mijne in de hare.**

Zij leefde van mijn eeuwige Hartslag, en Ik leefde van haar moederlijke hartslag.

Daarom waren **onze Levens samengesmolten.**

En het was juist dit, dat haar onderscheidde als mijn Mama.

Uiterlijke daden voldoen Mij niet, en zij doen Mij geen plezier,

- als zij niet uitgaan van een innerlijk waarvan het leven door Mij gevormd wordt.

Nu, waarom ben je verwondert dat je uitwendig leven zeer gewoon is?

Het is mijn gewoonte om mijn grootste werken te bedekken met de meest gewone dingen,

- zodat ze voor niemand opvallen en Ik vrijer kan werken. (...)